

عنوان مقاله:

پژوهشی نو درباره معناشناسی واژه ملائکه در قرآن

محل انتشار:

دوفصلنامه الهیات قرآنی، دوره 7، شماره 12 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

سیدمحمد رضا حسینی نیا - استادیار علوم قرآن و حدیث، دانشگاه ایلام، دانشکده الهیات و معارف اسلامی، گروه علوم قرآن و حدیث، ایلام، ایران

مهدی اکبرنژاد - دانشیار علوم قرآن و حدیث، دانشگاه ایلام، دانشکده الهیات و معارف اسلامی، گروه علوم قرآن و حدیث، ایلام، ایران

سارا ساکی - دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث، دانشگاه ایلام، ایران

خلاصه مقاله:

معناشناسی یکی از بهترین روش های برای بررسی متون می باشد. مقاله حاضر درصدد تبیین سیمای کلی فرشتگان با رویکردی معناشناسانه است. در این جستار که با استفاده از روش معناشناسی واژه های قرآنی صورت گرفته، پس از تبیین مفهوم و ماهیت واژه ملائکه در لغت و نظرمفسران، کاربرد قرآنی این واژه و هم چنین واژه های همنشین و جانشین آن بررسی شده است. سپس با استفاده از قاعده سیاق و دقت در مقتضای آیات، چگونگی کاربرد آن در سرتاسر قرآن کریم تبیین گردیده است. یافته ها نشان می دهد که این واژه در کاربرد وحیانی بر محور جانشینی با واژه هایی رسل، مدبرات امرا و... و بر محور هم نشینی با واژگان روح، رسول و... در یک حوزه معنایی قرار می گیرند. یکی از نتایج مهم این بررسی، آشکار شدن پیوند معنایی عمیق این واژه با سایر واژه های هم حوزه در قرآن است.

کلمات کلیدی:

قرآن، ملائکه، معناشناسی، جانشینی واژه ها، هم نشینی واژه ها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1242454>

